

PREDICĂ LA DUMINICA A XIV-A DUPĂ RUSALII

Nunta fiului de împărat

... Prietene, cum ai intrat aici fără haină de nuntă? (Matei XXII, 12)

Frați creștini,

Domnul și Mântuitorul nostru, Iisus Hristos, multe pilde ne înfățișează pentru a ne pregăti cât mai bine și a ne curăți sufletul pentru Împărăția cerului. Una din acestea este și pilda cu "Nunta fiului de împărat", pe care am auzit-o din Sfânta Evanghelie de astăzi. Aceasta a fost rostită cu patru zile înainte de moartea Sa, marți în săptămâna cea mare.

Să fim cu luare aminte, ca să nu pierdem folositoarele învățături ce le desprindem din frumoasa pildă. Pentru a putea fi primiți la ospățul de nuntă al Fiului lui Dumnezeu, nu e de ajuns a fi numai botezat și a avea credință, ci trebuie să fie omul îmbrăcat cu harul sfinților, adică să aibă sfințenia și dragostea creștină. De aceea trebuie să știm care e haina cu care se cuvine să fim îmbrăcați ca să intrăm la ospăț; și mai trebuie știut cum să ne agonisim o astfel de haină curată și împodobită pentru nunta dumnezeiască mai mult, trebuie să știm că această haină, după ce am agonisit-o, se poate murdări, se poate fura, se poate pierde. Și tocmai când va fi vremea să ne prezentăm la nunta fiului de împărat, ne vom afla ori cu ea murdară, ori cu ea ruptă, ori fără de ea, adică goliți de orice bine.

De aceea să înțelegem bine rostul vieții creștinești pe pământ, ca să nu ne aflăm atunci înșelați. Împărăția cerurilor înseamnă Biserica lui Hristos. Împăratul care prepară nunta fiului său este Dumnezeu. El, Dumnezeu împărățește în cer cu slava Sa, jos pe pământ cu Harul Său și în iad cu dreptatea Sa. Acest Fiu al Împăratului ceresc este Cuvântul Tatălui – Iisus Hristos, care s-a unit cu natura omenească întrupându-se din Fecioara Maria.

El s-a unit apoi cu Biserica Sa și cu fiecare suflet credincios în parte, printr-o însoțire duhovnicească, care începe prin credință, se întărește prin dragoste și se perfecționează prin fapte bune. Tatăl ceresc cheamă pe toți oamenii la nunta Fiului Său, la acest ospăț, la Sfânta Biserică, aici se găsește tot ce poate fi folositor pentru suflet pe pământ: învățături sfinte, harul Sfințelor Taine - Sfânta Împărtășanie, care este însuși Trupul și Sângele lui Iisus Hristos, propovăduiri, îndemnuri și exemple nenumărate ale sfinților din Vechiul și Noul Testament, virtuți ale apostolilor, luptele mucenicilor, curăția fecioarelor, sudorile și lacrimile pustnicilor și toate virtuțile și podoabele sfinților; acestea le găsim toate aici, în Casa Tatălui Ceresc, la nunta Fiului Său.

Împăratul - Dumnezeu a trimis slugile Sale să cheme poporul la nuntă. Cei trimiși întâi au fost prorocii de la Adam, care au chemat mai întâi poporul evreiesc, a doua oară a trimis Dumnezeu alte slugi, pe Ioan Botezătorul, pe sfinții apostoli să-i invite la nuntă să primească învățătura pentru mântuirea sufletului.

Dar iudeii, mai toți au fost neascultători, ocupați cu interesele lor materiale, cu plăcerile și desfrânările și n-au ținut seama de chemarea Împăratului, n-au voit să vină la nuntă. Puțini au fost aceia care au ascultat, adică au intrat în această veselie dumnezeiască a dreptei credințe creștinești. Ceilalți n-au avut decât un singur scop pe pământ, să strângă averi, să se îmbogățească cât mai mult, din contră au făcut și mai rău, au pus mâna pe cei trimiși, i-au batjocorit și i-au omorât, spune Sfânta Carte.

Aceștia, care au făcut aceste nelegiuiri, au fost șefii națiunii evreiești, arhierii și fariseii, cărturarii Anna și Caiafa, dimpreună cu Irod. Ei au dat morții pe Ioan Botezătorul, pe Sfinții Apostoli aruncându-i în temniță pe Iacob și Ștefan i-au omorât. Și neîncetat i-au urmărit pe toți ucenicii și trimișii Împăratului – Dumnezeu.

Iar Împăratul, auzind acestea, s-a mâniat și, trimițând oștile Sale, a pierdut pe ucigașii aceia și cetatea lor a ars-o cu foc. Într-adevăr, aceste cuvinte de prorocie ale Mântuitorului s-au împlinit întocmai, căci peste 40 de ani au venit romanii comandați de Vespasian și Tit, sau mai bine zis, sub comanda Împăratului Ceresc - Dumnezeu pentru că El a binevoit să se întâmple așa. Ierusalimul, cu poporul ce se afla în el, a fost distrus și nu a mai rămas piatră pe piatră, așa cum spusese Domnul când plânga: "Ierusalime, Ierusalime, Tu care ucizi cu pietre și omori pe

cei trimiși la tine, de câte ori am vrut să adun pe fiii tăi în ce chip adună găina puilor sub aripi și n-ai vrut! Iată, se lasă casa voastră pustie.” Și așa a fost, că de multe ori au vrut evreii să se refacă și n-au putut.

Văzând Împăratul că cei poftiți la nuntă n-au venit, a zis slugilor sale: "Mergeți, deci la răspântiile drumurilor și pe câți veți găsi, chemați-i la nuntă." Servitorii Săi, adică apostolii, au mers la răspântiile drumurilor, adică pe tot pământul să cheme și să propovăduiască Evanghelia la toate popoarele, căci popoarele păgâne aveau religii deosebite, cu diferite răspântii, fără adevărul credinței creștinești. Umblau în căile înșelăciunii și aveau legi șubrede, fără folos pentru mântuirea sufletului. Atunci servitorii au strigat pe toți câți au găsit, răi și buni, și s-a umplut casa nunții de oaspeți și de atunci și până astăzi slugile lui Dumnezeu cheamă mereu la nunta Fiului Său ca să se veselească în Biserica lui Hristos, Mântuitorul lumii. Și astfel Biserica lui Hristos, Casa de nuntă a Împăratului – Dumnezeu s-a umplut cu oameni buni și credincioși, cu oameni nedreți și păcătoși.

Mai departe spune Sfânta Evanghelie că a intrat împăratul să vadă pe cei ce ședeau la masă pe când privea, a văzut acolo un om care nu era îmbrăcat în haină de nuntă. Când l-a văzut, i-a zis: "Prieten, cum ai intrat aici fără haină de nuntă?" El însă a tăcut.

Să vedem acum care este haina de nuntă cu care vrea Dumnezeu să fim îmbrăcați. Cu această haină trebuie să fim îmbrăcați când venim la Sfânta Biserică, ca să luăm parte la Sfânta Jertfă a Liturghiei și când vom pleca din lumea aceasta și ne vom prezenta în fața Dreptului Judecător. Mulți cred că la biserică se vine oricând și oricum. Să știți că și diavolul vine la biserică și are și el credință, dar în zadar, căci tot iadul îl așteaptă. Domnul Hristos și sfinții apostoli ne spun că trebuie să fim deosebiți de cei ce merg în locuri blestamate unde se hulește numele lui Dumnezeu.

Sfântul Apostol Pavel ne spune să ne îmbrăcăm ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și iubiți întru milostivirile îndurărilor, în bunătate și smerenie, în blândețe și îndelungă răbdare. Iar în altă parte zice: "Împodobiți-vă cu smerenia". Deci, celelalte virtuți sunt îmbrăcăminte pentru creștinul adevărat, iar smerenia este ca o podoabă pe deasupra, întocmai cum sunt decorațiile pentru ofițeri, crucile pentru arhierii. Acestea toate sunt pentru împodobirea și îmbrăcăminte sufletului.

Când mergem la Sfânta Biserică trebuie să spălăm și trupul acesta, să-l îmbrăcăm cu hainele cele mai curate și cuviincioase, mai ales partea femeiască să nu vină îmbrăcate ca la teatru, cu capul descoperit și fardate. Nu au voie să vină la biserică cei care nu sunt cununați religios. Acestea nu le sunt primite rugăciunile, nici faptele bune, ci se osândesc. Când venim în casa Împăratului, la nunta Fiului Său, să stăm cu frică și cu smerenie, să nu smintim pe alții, să

nu vorbim în timpul slujbei, ci să ne rugăm zicând ca vameșul: "Dumnezeule, milostiv fii mie păcătosul!" Dar înainte de toate acestea, omul care merge la biserică trebuie să aibă haina botezului, adică să fim botezați în numele Sfintei Treimi, unde primim și înger luminat de pază.

Cu timpul, această haină a botezului cu toții am murdărit-o, am pătat-o cu fel de fel de păcate, unele mai mari altele mai mici, unii chiar au zdrențuit-o; alții au fost înșelați și au vândut-o sau li s-a furat prin înșelăciune. Haina botezului toți am murdărit-o cât de puțin, dar cei ce au haina botezului zdrențuită, sunt cei care se află sub păcate de moarte, adică cei necununați, cei care trăiesc în desfrânări, cei mândri, cei care fac cele șapte păcate de moarte, precum și păcatele strigătoare la cer: nedreptățile, asuprirea săracilor, văduvelor și orfanilor, uciderea pruncilor – avorturile.

Iar cei care au fost înșelați de și-au vândut haina de nuntă, haina curată a botezului sunt cei care s-au lepădat de Biserică, de Sfintele Taine și au trecut la secte: adventiști, bapțiști, inochentiști, tremurători, evangheliști, penticostali și o mulțime de secte care au împânzit pământul. Vai de ei, sărmanii, că de aceea se zice la Apocalipsă: "Fericiti cei ce și-au spălat hainele ca să aibă drept la pomul vieții și să intre pe porți în cetate". Afară de cetatea aceasta, care este Ierusalimul ceresc, mai sunt: câinii, vrăjitorii, desfrânații, ucigașii, închinătorii la idoli și toți cei ce lucrează și iubesc minciuna. Aici nu e vorba de câinii de pe stradă, ci de oamenii cu inimă rea, de fiara care nu are milă.

Dar să vedem cu ce se poate spăla haina sufletului, căci în nici un caz nu se spală cu apă și săpun sau cu alte chimicale. Creștinii mai cunoscători știu că această curățire se face numai prin Sfintele Taine. Și care sunt aceste Sfinte Taine puse special pentru iertarea păcatelor? Mai principale sunt acestea: spovedania, apoi sfântul maslu și sfânta împărtășanie.

Creștinul să caute cu toată seriozitatea să-și mărturisească păcatele la duhovnic, oricât de grele și multe ar fi ele, să nu se teamă că-l oprește de la Sfânta Împărtășanie. Dacă duhovnicul nu aude toate păcatele, omul se păgubește pe sine și nu poate fi curățit. Preotul, neștiind toate păcatele, îl dezleagă pentru împărtășit și împărtășindu-se cu nevrednicie se osândește și în lumea aceasta și dincolo.

Să caute fiecare să se spovedească cât mai grabnic, fiindcă aceste păcate mari stau în calea rugăciunii lor de a ajunge la Dumnezeu. De aceea umblă mulți din biserică în biserică, ducându-se apoi la vrăjitori, spunând că au fost și pe la biserică, dar nu s-au folosit cu nimic. Mai înainte de toate să-și spele păcatele fiecare, să-și spele sufletele.

Canonul pe care îl dă preotul, metanii, milostenii și orice altă faptă bună, au puterea de a spăla haina sufletului. Iar prin Sfântul Maslu se pogoară Darul Duhului Sfânt ca un balsam cu miros plăcut ca să curețe ce a mai rămas din mirosul greu al păcatelor. Apoi, după pocăință, se

îmbracă cu haina luminii prin Taina Sfintei Împărtășanii. Acest creștin, care s-a văzut curățit de păcate, are dreptul să ia parte la nunta Fiului de Împărat, unde va cina și se va veseli cu Dumnezeu și cu toți sfinții Lui.

Creștinii care trăiesc în nepăsare sau iau în râs Sfintele Taine și nu vor să se spovedească, trăiesc în lume fără haina cea curată a botezului și dacă îi va găsi moartea cu această haină murdară, vor fi scoși și aruncați în întunericul cel mai dinafară.

Așa era într-un oraș un tânăr creștin care se obișnuise să se roage numai de formă, să meargă la biserică din obicei, să se spovedească cam în bătaie de joc, fără nici o căință, încât preotul într-o zi a fost nevoit să-l oprească și să stea de vorbă cu el mai serios. Tânărul abia terminase liceul. Îl întrebă ce vrea să se facă mai departe. Să fac o facultate, răspunse acesta. Și apoi ce mai faci? Vreau să mă căsătoresc, zise tânărul, să-mi cumpăr un apartament, să-mi iau o mașină să mă plimb și cât mai multe, ca să fiu fericit. Bine, zise preotul, dar ești sigur că vei ajunge să le ai pe toate acestea? Știi tu ce se va întâmpla până la urmă cu tine? Nu știu, zise băiatul. Iată, îți spun eu, dragul meu: s-ar putea să te îmbolnăvești și să nu poți a-ți ajunge scopul, poți învăța, dar printr-o căsătorie greșită îți vei da peste cap toată învățătura ta și toată agoniseala.

Un lucru ți-l pot spune sigur: dacă vei continua să trăiești așa nepregătit, nepăsător de mântuirea sufletului și te va apuca moartea nespovedit cum trebuie, să știi că vei fi osândit și vei arde în iad. Dacă ai putut să-ți bați joc de mine crezând că mă înșeli printr-o spovedanie falsă, pe Dumnezeu nu-L poți înșela. De aceea îți dau un canon: du-te acasă și în fiecare seară, timp de o săptămână, să zici așa: "Într-o zi va veni timpul și voi muri, dar nu-mi pasă. După moarte voi fi judecat, dar nu-mi pasă. Chiar de voi arde în focul veșnic al iadului, tot nu-mi pasă".

Tânărul nostru s-a dus acasă și a început să-și facă canonul pe care i l-a dat preotul. Dar preotul făcea rugăciuni pentru sufletul lui rătăcit. Canonul, împlinit cu rugăciunile preotului, au milostivit pe Dumnezeu care trimise un înger în vis să-i ia sufletul și să-l ducă în iad. Acolo, mergând și văzând de departe flăcările iadului, tânărul îl întrebă pe înger unde-l duce. Îngerul îi spuse că-l duce să-l osândească acolo, în flăcări. Pentru care păcate, întrebă tânărul? Pentru păcatul nepăsării. N-ai zis tu că nu-ți pasă nici de focul iadului. Acum poți vedea și tu dacă există sau nu. Ajunși în fața cuptorului, l-au luat demonii și l-au aruncat în văpăi. Îngerul sta și privea la el să vadă dacă mai poate spune că nu-i pasă.

Dar tânărul striga în gura mare la înger să-l scoată de acolo, căci toată viața lui nu va mai spune că nu-i pasă și se va îndrepta spre pocăință. Trezindu-se din înfricoșatul vis, s-a dus degrabă la preotul duhovnic, și-a spovedit păcatele cu șiroaie de lacrimi, ducând o viață sfântă cu gândul la grozăviile pe care le văzuse și simțise cu sufletul său.

De aceea, frați creștini, să umblăm cu frică și cu cutremur ca să nu murdărim haina sau să ne-o fure cineva ori s-o pierdem prin nepăsarea noastră. După cum am spus la început, haina aceasta de nuntă, haina botezului, o murdărim sau o putem pierde. Știm din Sfânta Scriptură că mulți au pierdut această haină ca să ne slujească nouă de pildă, de mărturie. Și Iuda a fost lângă Domnul Hristos și L-a urmat atâția ani, iar într-o noapte s-a îmbăta vânzând pe Domnul Slavei pe 30 de arginți; iar acum se află în brațele satanei.

Arhierii, preoții și cărturarii Vechiului Testament veneau și ei la biserică, aduceau daruri și jertfe, făceau multe fapte bune, dar, nefiind curați la suflet, în cele din urmă au pierdut tot și acum se chinuiesc în iad împreună cu toți păcătoșii, pentru că n-au primit sfatul de a veni la nunta Împăratului ceresc și n-au voit să se supună Fiului Său.

Demonii iadului au fost și ei îngeri, au trăit în fericire cerească lângă Dumnezeu, dar din cauza mândriei și a ascultării de tatăl minciunii, Lucifer, au pierdut fericirea și frumusețea, și din luminați cum erau, au ajuns cei mai întunecați și mai spurcați demoni, iar la urmă vor fi judecați și osândiți iadului împreună cu toți păcătoșii care au ascultat de ei.

Mulți creștini au devenit sfinți prin viața lor, dar pentru o mică nepăsare și neatenție și-au risipit într-o clipă toată agoniseala de o viață întreagă. E bine să fim atenți cu mântuirea noastră, căci diavolul nu se sperie că am început bine credința, el tot nădăjduiește să o sfârșim prost, să ne prindă în ghearele lui tocmai prin două lucruri care ni se par mici și ușoare, dar sunt atât de grele și atât de periculoase arme ale lui, plăcerile și nepăsarea. Diavolul se luptă neîncetat să ne strice hotărârea luată de a urma cum trebuie sfintele porunci ale lui Dumnezeu.

Sfânta Evanghelie de astăzi ne spune că a zis Împăratul către slugile sale, să-l lege de picioare și de mâini pe cel ticălos care a intrat fără haină de nuntă în casa veseliei și să-l arunce în întunericul cel mai dinafară acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților. Domnul Hristos ne arată ce înseamnă întunericul cel mai dinafară: întunericul cel veșnic este departe de Dumnezeu, acolo este numai durere, plângere nemângâiată, jalnică tânguire și scrâșnirea dinților. Acesta este iadul unde se chinuiesc cei ce mor în necredință, fără fapte bune și fără pregătire sufletească.

Cine poate spune tânguirea și părerea de rău a unui astfel de suflet, mai ales când își aduce aminte că și el a fost chemat pentru că era credincios, mai mergea și el pe la biserică și mai cânta și el la sfânta slujbă. Totuși a fost osândit pentru că nu avea faptele cele bune care împodobesc sufletul celui credincios.

Să ținem seama că toți câți s-au botezat sunt chemați la nunta Mielului, la nunta Fiului de Împărat, la Iisus Hristos. Dar numai aceia sunt aleși care se împodobesc cu haina de nuntă, cu faptele cele bune, cu sfințenia din biserică și cu podoaba cea aleasă de Dumnezeu, care este

smerenia. De aceea, trebuie să ne temem de Dumnezeu și să facem ce-i plăcut Lui căci mulți din cei ce vin la biserică se vor osândi în iad și mulți ce se împărtășesc cu nevrednicie se osândesc chiar și în lumea aceasta, căci vin peste ei mari nenorociri și unii cad pradă morții, iar alții vor fi legați de mâini și de picioare la ziua judecării de apoi și aruncați, cum zice Domnul, în întunericul cel mai dinafară, în chinurile iadului.

Mulți nu se pot împăca cu ideea aceasta și chiar nu cred că ar exista acest loc de pedeapsă pentru sufletele necredincioase, nepregătite. Cei care tăgăduiesc iadul se pot asemăna cu hoții care nu cred că există închisori și judecatorii.

Așa era odată un tâlhar care, fiind amenințat cu judecata și cu închisoarea, în mândria lui zicea: Nu există judecătorie, nu există închisoare. Nu apucă bine să sfârșească vorba și cineva îl bătu pe umăr: "În numele legii ești arestat!" A fost luat și închis într-o temniță întunecoasă ca să-și ispășească hoțiile și crimele.

Curând va veni o zi când toți necredincioșii vor vedea existența iadului și vor fi siliți să recunoască aceasta, dar va fi prea târziu.

Necredinciosul care tăgăduiește iadul se mai aseamănă cu struțul. Această pasăre, când este urmărită de vânători, își bagă repede capul în nisip și stă nemișcată crezându-se la adăpost de orice primejdie, dar curând este străpunsă de suliță și apucată de vânător.

De aceea, iubiți creștini, dați un semnal de strigare pentru toți nepăsătorii și încremeniții în somnul păcatelor, poate se va mai trezi vreunul și va scăpa și el de întunericul cel mai dinafară, de plângerea și scrâșnirea dinților.

Rugăciune

Dumnezeule veșnic și Împărate a toată făptura, dă-ne minte înțeleaptă ca să știm cum să ne împodobim mai bine haina cea de nuntă, ca atunci când vom veni la nunta Fiului Tău, să fim împodobiți cât mai frumos ca să ne putem veseli și noi cu Tine, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt și cu toți sfinții, în vecii vecilor. Amin.